

[Kaj Andresen.]

gerne; det gælder i hvert fald og ikke mindst spørgsmålet om invalidepensionisterne. Det virker ikke helt beroligende, at kommunalbestyrelsens beslutning om særlige fradrag efter bemærkningerne — jeg citerer —

„er alene tænkt anvendt i sådanne tilfælde, hvor de nye beregningsregler ville føre til en ikke ganske uvæsentlig nedsættelse af boligsikringsydelsen.“

Hvad betyder det mon på dansk: „en ikke ganske uvæsentlig nedsættelse?“

Vi har jo nu fået materiale, og når vi får det studeret, kan vi også vurdere, hvor stor en del af den samlede boligsikringsydelse der går til pensionisterne. Så vidt jeg har kunnet se af de tal, jeg har kunnet få fat på derom, viser det sig ganske klart, at stigningen i høj grad kommer netop fra disse grupper.

Et andet spørgsmål melder sig i forbindelse med overgangen til kildeskat, nemlig hvilken indkomst der skal danne grundlag for ansættelse af boligsikringsydelsen næste år. I betragtning af, at der tidligere har været megen kritik af anvendelsen af skattepligtig indkomst med dens usikkerhed, synes jeg nok, jeg vil spørge boligministeren: hvordan vil ministeren undgå, at boligsikringen næste år beregnes på et meget usikkert grundlag? Man har gjort nogle bemærkninger herom i det notat, vi har fået, men megen tilfældighed må jo præge forskudsselsvangivelserne for 1970, ukendskab til systemet kan have fået skatteydere til at opgive for meget eller for lidt eller slet ikke opgive noget, og det vil gøre disse indkomster meget lidt anvendelige til beregning af boligsikringen og skabe, tror jeg, endnu mere uro om dens værdi. Jeg vil da gerne spørge, om ministeren har gjort sig overvejelser om muligvis at finde et andet grundlag.

Vi gennemførte i sin tid for at undgå misbrug af boligsikringsordningen en bestemmelse om, at kommunerne kunne skønne over, hvorvidt den husleje, der søgtes boligsikring til, var rimelig, og i tilfælde af urimelig leje kan kommunerne beslutte, at der kun ydes boligsikring til en mindre leje end den af udlejeren fastsatte. Af nogle eksempler, der har været fremme i dagspressen, og af breve, jeg selv har modtaget, fremgår det, at der, og det

gælder især i landkommuner uden lejekontrol, forekommer en anden form for misbrug. I sådanne kommuner, hvor der godt kan være boligmangel, tvinges familier til at leje sig ind i lejligheder i gamle, mere eller mindre velrestaureerede huse til priser, der ofte ligger på højde med, hvad en moderne lejlighed koster i nybyggeriet omkring byerne. Når man så i god tro har lejet en lejlighed af den art måske til 600, 700, 800 kr. om måneden, får man at vide af kommunen, at der kun ydes boligsikring til den halve leje, og så sidder familien dér i en ganske urimelig situation med høj, påtvungen leje og ingen eller kun en meget lav boligsikring. Også det er med til at gøre boligsikringsordningen upopulær, og jeg tror, man må tage fat på dette forhold, måske især tage fat på de for høje lejebeløb.

Ellers må jeg sige, at jeg er noget skuffet over det forslag om ændring af boligsikringsloven, som vi i dag behandler. Det er jo et forslag om en teknisk detalje på et tidspunkt, hvor alle ikke blot her i folketinget, men vel ud over landet ventede, at nu kom der et forslag om en revision af loven, så man fik indbygget den regulator, som er helt nødvendig, hvis boligsikringsordningen skal bevare sin sociale og familievenlige virkning. Var det egentlig ikke det, ministeren lovede os i foråret? Vi rejste jo spørgsmålet flere gange i sidste folketingssamling såvel her i tinget som i boligudvalget, ja, vi anmodede endda ministeren om at fremsætte et lovforslag, inden folketinget blev hjemsendt, for at vi kunne begynde at arbejde med det i god tid. Ministeren henviste dengang til det omfattende forarbejde, og vi bøjede os, så vi ikke dengang fremsatte vort eget forslag. Men misforstod vi boligministeren, når vi opfattede hans udtalelser derhen, at han var enig i, at en form for regulering var nødvendig, formen kunne diskuteres? På et område, der er så helt afgørende for vor boligpolitik, har regeringen tilsyneladende givet op. Vi har nu fået tilsendt et omfattende beregningsmateriale, men intet lovforslag. Er det ministerens konklusion, at der ikke skal ske noget?

Mens vi ventede på et udspil fra regeringen, bryggede den samme regering jo en boligpolitik sammen, som vi nu efterhånden